

पयः,	पायः,	पिपीषः,	पेपीयः ;
पेतुम्,	पाययितुम्,	पिपीषितुम्,	पेपीयितुम् ;
पितिः,	पायना,	पिपीषा,	पेपीया ;
पयनम्,	पायनम्,	पिपीषणम्,	पेपीयनम् ;
पित्वा,	पाययित्वा,	पिपीषित्वा,	पेपीयित्वा ;
प्रपित्य,	प्रपाय्य,	प्रपिपीष्य,	प्रपेपीय्य ;
पायम् २, } पायम् २, } पाययितुम् २, } पेपीयम् २ ; }			
पित्वा २, } पाययित्वा २, } पिपीषित्वा २, } पेपीयित्वा २. }			

(992) “ पिच्छ कुट्टने ” (X-चुरादि:-1576. सक. सेट्. उभ.)

‘ पिच ’ इति क्षीरस्वामी ।

पिच्छकः-च्छिका, पिपिच्छयिषकः-षिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककुट्टयतिवत् (207) ज्ञेयानि । ल्युटि-पिच्छनम्^A ।

(993) “ पिजि वर्णे ” (II-अदादि:-1028. अक. सेट्. आत्म.)

‘—सम्पर्चने’ इति शाकटायनः । ‘—वर्णसम्पर्चनयोः’ इति सम्प्रदायकारः । ‘—अवयवे’, ‘अव्यक्ते शब्दे च’ इति काश्यपः । ‘पृजि—’ इत्येके । इति मा. धा. वृत्तौ ।

‘वर्णे पिङ्गस्ते भवेत् पिङ्गेर्भाषार्थे पिङ्गयेदिति ।’ (श्लो. 67) इति देवः । पिङ्गकः-ङ्गिका, पिङ्गकः-ङ्गिका, पिपिङ्गयिषकः-षिका, पेपिङ्गकः-ङ्गिका ; इत्यादीनि समस्तान्यपि रूपाणि आदादिकनिजतिवत् (672) ज्ञेयानि । शानचि—^Bपिङ्गानः ।

(994) “ पिजि हिंसाबलादाननिकेतनेषु ”

(X-चुरादि:-1567. सक. सेट्. उभ.)

‘ पिज—’ इति शाकटायनः ।

पिङ्गकः-ङ्गिका, पिपिङ्गयिषकः-षिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि

1. भावे, ‘एरच्’ (3-3-56) इत्यन्प्रत्ययः । घञपवादः ।

A. ‘कः स्माययेत विभुमेनमशिष्ठिषद् यः पन्थन् व्रजेऽत भवद्विच्छन्नभाविभवेव ।’

धा. का. 3. 18.

B. ‘शिक्षानपिज्ञानमुवर्णभूषासम्पृजितो वृज्यविवृजिसेव्यः ।’ धा. का. 2.46.